

Čierne labute

Pavol Habera

1. Raz som sa díval s tebou v šere na čierne labute,
sneh sa nám spúšťal ako perie na tváre stíchnuté.
Potom sme tíško súmrakom šli, náš smiech pod krídlo dať,
boli sme náhle pridospelí, ja mám ťa láska rád.

A tam sme sa hriali v tme,
tak akoby pár labutí.
A bolo nám nádherne,
živí len z krátkych dýchnutí.

R: Nezrádzaj nás, pod krídlom mi skrývaj tvár.
Noc v diaľke pláva a z nás sa stáva labutí čiernych pár.
Nezrádzaj nás, pod krídlami skrývaj tvár.
Kým príde mráz, pár labutí čiernych je v nás,
sú práve v nás.

2. Dnes iní zdá sa pozerajú na čierne labute,
prečo však štíhle šije majú pod krídla vtiahnuté.
Aký je zvláštny osud sveta, sme smútku napospas,
labuť od krdla neodlieta, to býva spôsob náš.

S kým sa dnes túliš v tme,
tak ako ten pár labutí.
S kým je ti snáď nádherne,
no žiješ v prázdnom zákutí.

R: Nezrádzaj nás, pod krídlom mi skrývaj tvár...
...
Kým príde mráz, pár labutí čiernych je v nás,
pár labutí čiernych je v nás, sú v nás.